

ויש ביו"ט מה שאין וכו'. דין המוקצה להיותו מזה ביו"ט הוא כדעת הרב אלפסי ז"ל
שפסק פ"ק שיש מוקצה ביו"ט וכדאוקומחא דר"ג דריש פ"ק (ביצה ב') דלמר יו"ט
דקיל והאי לגזוליה ביה סתם לן הנה כו' יסרה דמתמיר שבת דהמירא ולא אחי לגזוליה
סתם לן הנה כר"ס דמקל. ויש מן הגאונים חולקין ואומרים שאין מוקצה ביו"ט יוסה משבת.
ולזה כתב בהשגות ח"א לא הכל שוין בזה ע"כ.
וכבר הכריע בעל המאמר והרמב"ם והרשב"א
ז"ל כדברי ההלכות וכתבו וביטלו ראויה לזה
ועיקר :

וּבְכֹר הַכְרִיעַ עַל הַמֵּאֹרָה וְהִרְמַזְנָן וְהִרְשָׁנָן
 ז"ל כְּדַבְּרֵי הַהִלְכוֹת וְרִבּוּי וְהִבְיִאוּ רֵאיוֹן לִזֶּה
 וְעֵינֶיךָ :
 יח כִּיצַד תִּרְנְנוּלָה וכו' . כֹּל אֵלּוּ שֶׁהִזְכִּיר
 הֵם סוּף פ"ק דְּשֶׁנֶּה (דף י"ט):
 מִמְּלֻקַּת ר' יְהוּדָה שֶׁאֲסוּרִים מִשּׁוֹם מוֹקֶצֶה וְרִשָּׁם
 מִמִּידָּה שֶׁאֵין לוֹ מוֹקֶצֶה וּבְכֹר נִתְבָּאֵר שֶׁהֵלֵכָה
 כִּר"ס בְּשֶׁנֶּה וְכר' יְהוּדָה צִוּי"ס וְפִירוֹשׁ בְּשֶׁנֶּה
 מוֹחֵר מִה שֶׁרָאוי מִסֵּה בִּלָּא מֵאִלְמָנָה כְּגוֹן הַפִּסְיוֹת
 וְכֵן כְּתוּב בְּהִלְכוֹת פֶּרֶק מִשְׁלִין וְשֶׁאֵר הַדְרָכִים
 כְּגוֹן שֶׁחֲמֹז לְחֹלֶה כְּדַעַת רִבּוּי הַמִּזְכֵּר בִּפְרָק
 ב' הַמִּלְכוֹת שֶׁנֶּה : וּבִשְׁם שֶׁהַמּוֹקֶצֶה וכו' . דִּין
 הַעוֹלָד מוֹרֵשׁ כְּמוֹתוֹ דְּפ"ק (בֵּינֵה ב'). וְהִנֵּה
 מִקּוֹמוֹת : חוּל מִכִּין וכו' . מִימָרָה דְרַבָּה שֶׁם
 (דף ב') : בְּלִשְׁנֵה וְקו"ל כּוֹתִיב כְּדֹאִיתָ בְּהִלְכוֹת :
 יט לְפִיכָךְ בִּינָה וכו' . (דף ב') מִשְׁנֵה בִינָה
 שְׁנוֹלָדָה צִוּי"ס ב"ס אֲמוּרִים הֶאֱכִל
 וכו"ה אֲמוּרִין לֹא הֶאֱכִל וּבִגְמָרָא יֵשׁ הִרְבֵּה
 אֲוִקִּימָסוֹת . וּבִהִלְכוֹת אֲוִקִּימָה רַבָּה (דף ב') אֶפְיִלוּ
 בְּהִרְנְנוּלָה הַעוֹמֶדֶת לֹאכִילָה וְצוּי"ס שֶׁחַל לִהְיוֹת
 אֶחָד

א טור סי' הלא ע"ש סמ"ג שם : ב טור סי' הקג סמ"ג שם : ג טור סי' הקיג סמ"ג שם :

משנה למלך

וַיֵּשׁ בְּיוֹמָא הַהוּא שְׂאֵן בִּשְׁמַת אִיבּוֹר מוֹקֵשָׁה אִבּוֹר בְּיוֹמָא וּמוֹתֵר בִּשְׁמַת וכו'. בְּפִי
 דְּיוֹמָא (דָּר ב') אֲמַרְיִן מַכְדִּי מֵאֵן כְּתוּמִי לְמַהֲיִתָּין דְּמֵא שֵׁנָה בִּשְׁמַת דַּסְסֵן בְּיִיטָא דְּיוֹמָא וּמֵא
 בְּיוֹמָא דַּסְסֵן בְּ כר"י אֲמַרִי שְׁמַת דְּמַחֲבִיר וְלֹא אֲתִי לְגִלְגּוּלִי בַּסָּתָן בְּ כר"ס דְּמַיְקָל בְּיוֹמָא דְּרִילָא וְאֲתֹ
 לְגִלְגּוּלִי בַּסָּתָן בְּ כר"י דְּמַחֲמִיר. וּמֵאֵלָן קָשִׁי יֵאָדָה לְמַחֲרִינִן בִּפְתָּךְ (דָּר ק"ב) שְׁמַת דְּלִיבּוֹר
 קִיקֵלֶה גִזְרֵי בִּיה בְּרַנְן יוֹמָא דְּלִיבּוֹר וְלֹא אֲתִי גִזְרֵי בִּיה בְּרַנְן (א"ס עֵינִן בְּתוּמָא פ"א דְּסוֹכָה (דָּר ו').
 ע"א ד"ס אֲמַרְוֵנוּ לוֹ. וּבִשְׁמַתָּה כ"י מֵהֲרַשְׁבָּא ר"ס מְשִׁלְיִן כְּתוּב וּלְ יוֹמָא דְּרִילָא וְאֲתֹ לְגִלְגּוּלִי בִּיה אִיבָא
 לְמִדְקָה דְּהַא מְחַמֵּי עַפִּי שִׂירָא בְּיוֹמָא מְבַשְׁמַת. וְלֹא דְּעִיבְרִי מֵלֵאכּוֹת גּוֹשְׁיִיבֵי שִׂיר בְּיוֹמָא אֲבָל בִּיה
 בְּסוֹתֵר קָתֹן כְּאֵן וְכֹאן יוֹתֵר יֵס לְהַתְמִיר בְּמַבְשַׁת (ז"ד) וּבִפְסִי דְּיוֹמָא (דָּר ב') אֲמַרְיִן שְׂאֵן
 שְׁמַת שְׁמַת מְשִׁבּוֹר יוֹמָא וְיִסְרָאָה דְּהַתְמִירוּ הַתְמִינִי בְּדִיבְמִיטָא בִּשְׁמַת מְבַשְׁמַת. וְכֵן בְּר"ס פ"ב דְּיוֹמָא אֲהִיבָא
 בִּשְׁמַת וּמֵאָה שְׁמַמַּת דְּלִהֲרִבּוֹת מוֹתֵר וכו' כְּתִבּ בְּשֵׁם ר"י דְּבִשְׁמַת דְּלִיבּוֹר קִיקֵלֶה גִזְרֵי אֲבָל בְּיוֹמָא דְּלִיבּוֹר
 לֹאֹה קִיקֵלֵי וְעֵינִין בִּיבְמוֹת ר"ס הַאֲשֵׁה בְּרַב (דָּר ק"ט). לְמַחֲרִינִן א"ר ב' אִבּוֹר רִישָׁא דְּלִיבּוֹר כְּרַת
 מְשִׁבּוֹר בִּישָׁא דְּלִיבּוֹר לֹאֹה לֹא מְשִׁבּוֹר א"ר מְכִידִי אֶה דְּלֹאֲרִיבָא וְהָא דְּלֹאֲרִיבָא מַה יֵּאָדָה אִיבּוֹר כְּרַת מַה יֵּאָדָה
 אִיבּוֹר כְּרַת. וְרַשִּׁי וְלֹא מְחַלְקִין בֵּין מְשִׁבּוֹר דְּכִתְרָהּ מֵהַתְּקִינִן בֵּין אִיבּוֹר כְּרַת לְעִיבְרִי לֹאֹה. וְכֵן
 וְקָשִׁי לְגִדְרֵי בְּסוֹתֵר דְּהִקֵּן הַעֲלֵל (דָּר פ"ב) לְדִיבְרִי לְעֵנִין אֶה תַּעֲלֵה בְּקָא וְאֲמַרְיִן עֵלֵי דְּאֵין לְחֵלֶק
 בֵּין אִיבּוֹר לֹאֹה לְאִיבּוֹר כְּרַת. (אֲמַר הַמְּגִיב עֵינִין בְּתַרְמוֹת הַדָּבָר כִּינֵן ר"ס שְׁהִיגֵי לְרַשִּׁי מְכַוֵּינָא
 לוֹ וְעֵינִין מְחַרְקִין בְּרַשִּׁי ע"ב בְּסוֹתֵר) וּבִפְתָּךְ הַתְּקִינִן (דָּר פ"ד) אֲמַרְיִן רַב כֵּן שִׁיבִי לְבִירֵי לְחֵלֶק
 זֶה סִילוּלָא וְסָרְחִי אֵי כִּי אֲחֵר נָתַן וּמִשְׁנִי אֲחֵר גִּגֵּת לֹאֹה כֵּן גִּגֵּת הַקָּן. וּבִפְתָּךְ הַשּׁוֹכֵר כֵּן
 בְּסוֹתֵר (דָּר ב') אֲרִיבָא לֹאֹה אֵי מֵאֵי דְּגִזְרֵי אֲחֵר מְחִירֵי לְכוּמִי שְׁמוֹת הוּי דְּרֹקָא לְעֵינִין שְׁמַת דְּלִיבּוֹר
 סִיקֵלֶה אֲבָל כִּימִיָּה דְּלִיבּוֹר לֹאֹה לֹאֹה לְדַמָּא לֹאֹה שֵׁנָה וְלֹא אִיפְשִׁיטָא (אֲמַר הַמְּגִיב וְעֵינִין עוֹד בִּפְתָּךְ
 זֶה בְּתַרְמוֹת הַדָּבָר כִּינֵן ר"ס הַשִּׁבְלָא בְּתַרְמוֹתֵי לִיבְמוֹת (דָּר ק"ד). הִירִיבָא כִּינֵן ר"ס תּוֹסֵפּוֹת
 קְדוּשִׁין (דָּר י"ד). וְעֵינִין מ"ס הַרְמִי' בִּפְתָּךְ פִּשְׁטוֹ (דָּר ק"ט ע"ג) וּבְהַדְרִיבָא לִיּוּמָא ב' תּוֹסֵפּוֹת יוֹסֵפִי
 בְּהַדְרִיבָא (דָּר כ"א ע"ג) אֲמַרְיִן ה"ר א' וְכִתְּבוּנִי לְקִיקֵלֵינִן שֵׁן. וְהִלָּה מְדִרְיָה הַתּוֹסֵפִי שֵׁן יוֹסֵפִי
 דְּמֵא לְמַחֲרִינִן מַה לִּי אֲמַרְיִן לֹאֹה וכו' הֵינִי לְמוֹר דְּאִשְׁלִי בְּאִיבּוֹר כְּרַת יֵס לְחֵלֶק כִּינֵן דְּמַקְלִינִן בְּאִיבּוֹר
 לֹאֹה וְעַמְמֵם מְשׁוֹם דַּסְסֵן הוּא בְּתַחֲתָה הִיבֵר וּבְמִנְיִן אֲחֻזָּק וְכֵן כִּינֵן מְדִרְיָהּ מְחַרְמִיטָא שֵׁן. וְעַל
 דְּבִירֵי בְּתַרְמוֹת הַנּוֹכַח קִיל דִּירָהּ דְּרִילָא דְּמַע' דֵּלֵל אִיתַחֲזַק הִיתַרָא כֵּל דֵּלֵל אִיתַחֲזַק אִיבּוֹרָה אֲמַרְיִן מַה
 לִּי אִיבּוֹר לֹאֹה וכו' לֹהֵא אֵין בְּן רִאִים מְכַוֵּינָא דִּיבְמוֹת בִּשְׁמַת דְּלֵאֵן הַתְּמִירָהּ אִיתַרָא. וְעֵינִין מ"ס הַרְמִי' בִּפְתָּךְ
 בִּפְסִי בְּתַרְמוֹת דְּבִשְׁמַת אִיִּם הַתְּמִירוּ עַפִּי מְגִרְבוֹת בִּישָׁא דְּבִלָּא וְעַתְבָּר דְּמַע' א"ר ק"ט וְעֵינִין בִּפְתָּךְ בִּית
 שְׁמוּאֵל כ'ו' ס' ק"ד וְכַס' בֵּן סוֹרֵר עֲבוּדָא דְּהִכּוּרָא גִבְרָא דְּהַעֲלֵה לְכוּ מֵינָה סָרִיךְ גִּנְמָרָא בְּשִׁלְמָא
 לְמַד' אֲשֵׁת אִיִּם בִּישָׁא שְׂבִיר אֲלֵא לִמַּד' מִנָּהּ כִּינֵן בִּישָׁא מֵאֵי כִּוִּי הֵאֵי וְיִרְאֵא לְמִדְקָה דְּשִׁיבָא מִנִּי כֵּן
 שְׂאֵינֵה מִיּוֹתֵחַת לְאֵדֵם אֲחֵר אִבּוֹרֵה מְדֹאֲרִיבָא לִכְ"ע כְּמַנּוּרָא בְּרִי

ב ואפילו נחשבה באלף מלך אסורתי וכו'. (א"ה הנה הר"ן בס"פ חין לדין כתב דלוקה ביניס המהבר בס"ז מהלכות מעילה):

מגדל עוז

ויש ביו"ט מה מאין בשבת וכו' עד הטעם אחר. פ' אין צדון (דף כ"ז) ורש"י ד"ק דהיה: כתב הראב"ה ז"ל לא הכל שוין בזה עכ"ל: ואני אומר מה בכך שיהיוקו עליו אחרים מ"מ רבים אחר אהו ודאיות רבות יב לו והרמב"ן ז"ל האריך כל כך בפסוק ההלכות ע"ס הר"ז בעל המאור ז"ל שהיה מן החולקים ולא הניח לי מקום להוסיף עליו: חול מקין לשבת עד וכן כל כיוצא בזה עד סוף הפרק. החלוקים דהיה (דף ז') הכל:

הובעקרו קצת בחול תחלה וכן אם הובעקרו בשבת אסור להסיק ביו"ט הסמוך לה אם לא הוסקו תחלה בחול שהרי הכבוי הוא הכנת מפני שגורם להם להיות טובים להדלק ולאחור בהן האור וצריך עצים אחרים להרבות ולערב בהן כדאמר מרבה עליהם עצים מוכנים וממליקין וכן שירי פתילה שכבו בשבת הסמוך ליו"ט או ביו"ט הסמוך לשבת לפניו או ביו"ט ראשון דר"ה אסור להדליק ביו"ט שני ממהי טעמא אם לא הודלקו ונכבו מקודם בחול אבל בשני ימים של גלויות אין איסור בהכי מידי דהוי אביצה וכן פירות שנשכו מאלהין ביו"ט ראשון של גלויות מותרות בשני מה"ט מה שאין כן בשני יו"ט של ר"ה או ביו"ט ושבת הסמוכים זה לזה ועיין בספר התרומה ובתוספות דביצה, ע"כ: ° (ע"ש) במור ברך תבשיל שלשום בספק ביצה שנולדה ביו"ט:

[ט] בשאלות יש היכא דשכיב שיכבא ביום טוב ראשון וליכא עממין לאיעסקי ביה לא יתעסקו ביה ישראל והיכא דאיכא עממין פסק ר"ת דאכור לקוברו ישראל אפילו ביו"ט שני לפי שאין אנו בני תורה כדשלה להו לוי לבני בשכר בפרק תלוין . אבל בעממין שרי דאמריה לכותי בעלמא במקום מצוה שרינן ועוד גדול כבוד הבריות ולוי מכתמא לא היה אוסר לבני בשכר במקום כבוד הבריות אלא בקעה מצא שהיו מוללין באיסור ביותר וגדר בה גדר . ואיכא למיכור דאנן בני תורה ויתר מהן והיכא דמת בו ביום לא יתעסקו בו לא ישראל ולא עממין כיון דלא אישתהי כדשלה להו לוי לבני בשכר וכן כעס ר"ת על בני מליאון שהלכו אחר המת חוץ לתחום ביו"ט כדי להתעסק בקבורתו ושלה להו בני בשכר אינן . בני תורה בני מליאון בני תורה . אמנם אם מת ביו"ט ראשון שהוא ע"ש אע"ג דלא אישתהי כיון דאי לא קברו ליה ביומיה צריך שהותו עד אחר השבת כמאן אישתהי דמי ויתעסקו בו עממין . פירוש' בפרק תלוין עובדא דנכישתא דמועון ע"ש אבל ע"י ישראל כלל לא היכא דאיכא עממין וכל זה דוקא לתקן ארון ותכריכין . אבל להלבישו ולהוציאו ולהשימו בקבר כתב ראב"ן דמותר לישראל אפילו ביו"ט ראשון דומיא דקבן למולו ולולב לצאת בו וס"ת לקרות בו דשרו בפרקין דהכא כיון דאיכא צורך מצוה דמתוך שהותרה הוצאה לצורך הותרה גמי שלא לצורך כה"ג ע"כ בהלכות שמחות של מהר"ם ז"ל . אמנם ר"י שרי ביו"ט שני לישראל